

Arrest

nr. 325 869 van 25 april 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 26 oktober 2021 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op dezelfde dag.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken op 17 november 2021 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). Op het CGVS werd verzoekster gehoord op 27 september 2024.

1.3. Op 30 oktober 2024 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten, tot de Biamaal-clan te behoren en soennitisch moslim te zijn. U bent geboren in de stad Marka, district Marka in de provincie Lower-Shabelle en leefde hier het overgrote deel van uw leven. De laatste vier à vijf maanden in Somalië heeft u bij uw zus in Mogadishu doorgebracht. U ging tot uw negen jaar naar de Koranschool. In 2019 bent u als zelfstandige een theehuisje in uw wijk begonnen. Uw cliënteel bestond voornamelijk uit Biamaal-jongeren die Begiss-thee dronken.

In april 2021 werd u door Al-Shabaab per sms gecontacteerd, ze beschuldigden u van thee verkopen aan ongelovigen. Twee dagen later kreeg u tien dollar op uw rekening gestort en ontving u een sms waarin Al-Shabaab u zeiden dat u die tien dollar voor een lijkgewaad mocht gebruiken gezien u hun bevel had genegeerd. U haalde uw sim-kaart uit uw gsm en smeede deze weg.

Twee dagen later ging u op de markt vlees kopen. Er waren twee mannen achter u, u hoorden hen "schiet" in het May roepen en vluchtte naar een Koranschool, waar u bewusteloos viel. Toen u wakker werd was u omringd door uw broers en zussen. U werd naar een familielid in een buitenwijk van Marka gebracht en bent vervolgens met uw vader naar uw zus F.(...) in Mogadishu vertrokken.

U verbleef vier à vijf maanden in Mogadishu en kocht een nieuwe simkaart aan. Na twee maanden kreeg u te horen dat Al-Shabaab een andere vrouw die een theehuisje in uw wijk uitbaatte hadden vermoord. In oktober werd u opnieuw door Al-Shabaab gecontacteerd, deze keer zeiden ze dat u ofwel met hen moest samenwerken, ofwel dat ze u zouden vermoorden zoals ze uw vriendin hadden vermoord. Uw vader vertelde u dat u moest vertrekken. U bent vervolgens met behulp van een smokkelaar en een vals papsoort op 24 oktober 2021 uit Somalië vertrokken en vroeg op 26 oktober 2021 internationale bescherming aan in België.

Nadat u weg was leefde uw vader twee jaar ondergedoken in Somalië. Gedurende deze periode werd hij twee keer telefonisch door Al-Shabaab bedreigd omwille van uw vertrek. In 2023 keerde uw vader terug naar Marka en werd hij door Al-Shabaab vermoord.

U vreest bij terugkeer door Al-Shabaab vermoord te worden.

Ter staving van uw verzoek legt u een Belgisch medisch attest voor waarin staat dat u aan een depressie lijdt evenals een Belgisch elektronisch voorschrift voor verschillende medicatie.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Waar u een Belgisch medisch attest neerlegt waarin staat dat u aan depressie lijdt (document 1) dient te worden opgemerkt dat dit summier medisch attest niet zegt niet dat u omwille van deze klachten problemen zou ondervinden die u zouden verhinderen op een normale wijze deel te nemen aan de procedure. Tevens is het persoonlijk onderhoud zonder enige onregelmatigheden verlopen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

U kan niet eenduidig aangeven wanneer u voor de eerste keer door Al-Shabaab werd bedreigd en wanneer u Marka verliet:

- Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaart u dat u in oktober 2021 voor de eerste keer door Al-Shabaab werd bedreigd (vragenlijst CGVS, punt 3.5).*
- Bij het CGVS verklaart u dat u op 21 april 2021 – één week voor de Ramadan - voor de eerste keer door Al-Shabaab werd bedreigd (CGVS, p.14) en in oktober 2021 uit Somalië bent vertrokken (CGVS, p.15).*
- U verklaart dat u na uw vlucht uit Marka vier à vijf maanden bij uw zus in Mogadishu heeft verbleven (CGVS, p.18).*
- Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen over het eerste moment dat u door Al-Shabaab werd bedreigd, stelt u dat u niet goed bent met data en verklaart u ondubbelzinnig dat alles bij u in oktober is gebeurd (CGVS, p.15).*
- Geconfronteerd met het onmogelijke gegeven dat u verklaart in oktober 2021 zowel door Al-Shabaab te zijn bedreigd en uit Somalië te zijn vertrokken, terwijl u eveneens verklaart dat u vier à vijf maanden bij uw zus in Mogadishu heeft verbleven, stelt u dat u verward bent, dat u toch in april Marka verliet en dat dat een datum is die u nooit zal vergeten (CGVS, p.18).*

U legt inconsistente verklaringen af over de manier waarop u door Al-Shabaab werd bedreigd:

- In het begin van uw persoonlijk onderhoud stelt u dat er een miscommunicatie bij de DVZ is gebeurd waar verkeerdelijk werd genoteerd dat u per brief werd gecontacteerd door Al-Shabaab. U voegt toe dat u eigenlijk per sms door Al-Shabaab werd bedreigd (CGVS, p.3). Even later stelt u echter dat u de eerste keer gebeld werd door Al-Shabaab en dat ze u tijdens het gesprek vroegen of u Amina was (CGVS, p.13, p.14).
- U verklaart dat u in Marka een sms van een onbekend nummer kreeg (CGVS, p.17). Even later verklaart u dat Al-Shabaab u in Marka toch met een normaal nummer contacteerden (CGVS, p.19)
- Geconfronteerd met uw inconsistente verklaringen betreffende de manier waarop u door Al-Shabaab werd bedreigd, stelt u enkel dat u een sms kreeg om een lijkwade te kopen en dat u verbaasd was dat er bij de DVZ stond dat u per brief werd bedreigd (CGVS, p.15), dewelke geen aannemelijke verklaring is voor uw inconsistente verklaringen.

U legt inconsistente verklaringen af over wat Al-Shabaab tegen u zei toen ze u bedreigden en komt telkens met nieuwe elementen op de proppen:

- U verklaart dat Al-Shabaab u twee dagen na uw eerste bericht tien dollar en een sms stuurden met de boodschap dat u een lijkgewaad diende te kopen omdat u hun bevel had geweigerd (CGVS, p.13). Later voegt u plots toe dat Al-Shabaab u in deze sms ook zeiden dat u met hen moest samenwerken indien u wou dat ze u met rust zouden laten (CGVS, p.16).
- U verklaart dat u een vijftal maand later in Mogadishu nogmaals een telefoon/sms van Al-Shabaab ontving waarin ze zeiden dat ze u net zoals uw vriendin L.(...) zouden vermoorden, tenzij dat u met hen zou samenwerken (CGVS, p.14, p.18). Er werd u expliciet gevraagd in detail te vertellen wat Al-Shabaab bij dat laatste contact tegen u zei (CGVS, p.19). U verklaart dat er verder niets instond dan dat (CGVS, p.18, p.19). Later voegt u plots toe dat Al-Shabaab u vertelde dat u ook iets aan de officier M. S. moest geven en dat ze u later zouden bellen (CGVS, p.19), wat toch geen detail is.
- U maakt bij de DVZ geen gewag van het gegeven dat Al-Shabaab u zou hebben opgedragen met hen samen te werken, terwijl dit wel een belangrijk element in uw relaas voor het CGVS is (vragenlijst CGVS, punt 3.5).
- Geconfronteerd met het gegeven dat u inconsistent bent in uw verklaringen over wat Al-Shabaab tegen u zeiden toen ze u bedreigden en dat u telkens met nieuwe elementen op de proppen komt, stelt u dat u altijd alles hetzelfde heeft verteld (CGVS, p.19), wat geen aannemelijke verklaring is voor uw inconsistente verklaringen.

Uw reacties op de door u beschreven feiten zijn niet aannemelijk:

- U stelt dat u de eerste bedreigingen van Al-Shabaab niet serieus nam en dacht dat men een spelletje met u speelde (CGVS, p.13, p.15 - 16). Gezien de Somalische context is het niet aannemelijk dat u een dergelijke bedreiging niet serieus zou nemen, zeker aangezien uw moeder er wel meteen vanuit ging dat het een bericht van Al Shabaab betrof.
- U verklaart dat u pas in Mogadishu, toen Al-Shabaab u liet weten dat ze uw vriendin L.(...) hadden vermoord, besepte dat Al-Shabaab meenden wat ze zeiden (CGVS, p.18). Gezien Al-Shabaab u maanden voordien al op de markt in Marka hadden proberen vermoorden (CGVS, p.13), is het niet aannemelijk dat u de bedreigingen van Al-Shabaab pas in Mogadishu serieus zou nemen.

Het door u verklaarde gedrag van Al-Shabaab is niet aannemelijk:

- U stelt dat Al-Shabaab u bij de tweede bedreiging in Marka via sms opdroegen om met hen samen te werken (CGVS, p.16). U verklaart dat deze sms via een onbekend nummer werd gestuurd (CGVS, p.16 - p.17). Al-Shabaab vertelde u echter niet wat u moest doen of hoe u hen moest contacteren indien u wel met hen zou willen samenwerken (CGVS, p.16), waardoor u hen dus onmogelijk iets kon laten weten indien u op hun aanbod wou ingaan. Later wijzigt u uw verklaringen door te stellen dat Al-Shabaab u toen toch wel met een bekend nummer contacteerden (CGVS, p.19).
- Het is niet aannemelijk dat Al-Shabaab een thee verkoopster, in dezelfde week dat ze haar voor het eerst bedreigden, in een stad die onder sterke overheidscontrole stond, zouden proberen vermoorden louter omdat mannen en vrouwen in haar theehuisje onder hetzelfde dak samenkwamen (CGVS, p.13, p.16).
- Het is niet aannemelijk dat Al-Shabaab u na vijf maanden in Mogadishu te hebben verbleven en geen theehuisje meer te hebben uitgebaat wederom zou beschuldigen van het verkopen van thee aan ongelovigen (CGVS, p.18).
- U verklaart dat Al-Shabaab u in Mogadishu opdroegen met hen samen te werken (CGVS, p.14). U weet echter niet wat, waar of wanneer u het "ding" dat u aan de officier M.(...) S.(...) moest afgeven moest gaan halen of afleveren (CGVS, p.19). U probeert zich uit de situatie te praten door plots toe te voegen dat Al-Shabaab u toen ook zeiden dat ze u later zouden bellen (CGVS, p.19).
- Het is niet aannemelijk dat Al-Shabaab de vader van een thee verkoopster, twee jaar na haar vertrek, in een stad die onder sterke overheidscontrole stond, nog steeds zouden willen vermoorden louter omwille van het vertrek van zijn dochter (CGVS, p.10, p.19).

Gezien al het bovenstaande dient te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen. De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. U legt enkel Belgische medische documenten neer bestaande uit een attest dat stelt dat u aan een depressie lijdt en een elektronisch voorschrift voor medicatie. Deze Belgische medische documenten werden hierboven reeds besproken en voegen niets toe aan uw asielmotieven.

U stuurde op 16 oktober 2024 opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud (zie achterkant notities). Hierover kan gezegd worden dat deze voornamelijk over correcties van (plaats)namen gaan en niet over de kern van de zaak. De opmerkingen die u stuurde kunnen eveneens bovenstaande appreciatie niet wijzigen.

Ook de opmerkingen van uw advocaat kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw advocaat haalt aan dat u analfabeet bent en zich niet goed in de tijd kan plaatsen (CGVS, p.20). Uw laaggeschooldheid biedt echter geen verschoning voor uw meerdere tegenstrijdige verklaringen in de door u verklaarde tijdlijn, u kon immers vlot en correct meerdere gebeurtenissen plaatsen die jaren geleden in uw regio hebben plaatsgevonden (CGVS, p.5, p.7, p.8). Verder vat uw advocaat nogmaals uw problemen samen en stelt deze dat de situatie in Somalië over het algemeen niet stabiel is (CGVS, p.20).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de

groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/ remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontploffte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Lower Shabelle actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Lower Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een eerste en enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. In de uiteenzetting van haar middel voert verzoekster nog de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan.

Verzoekster gaat in op de diverse weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is. Zij besluit dat zij als vluchteling moet worden erkend.

In ondergeschikte orde meent verzoekster dat haar minstens de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden verleend gelet op de situatie in haar regio van herkomst en de beschikbare landeninformatie.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoekster om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoekster voegt geen bijkomende stavingstukken bij het verzoekschrift.

3.2.2. Op 11 februari 2025 dient verzoekster, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in (rechtsplegingsdossier, stuk 8) waaraan zij volgende stavingstukken voegt:

- een artikel d.d. 29 maart 2019 *“The more children you have, the more praise you get from the community”: exploring the role of sociocultural context and perceptions of care on maternal and newborn health among Somali refugees in UNHCR supported camps in Keyna* (stuk 1);
- een medisch certificaat van 4 februari 2025 (stuk 2).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Inzake de samenwerkingsplicht wordt verwezen naar artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“§ 1. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.”

Artikel 10.3 van de richtlijn 2013/32/EU, dat handelt over de vereisten voor de behandeling van verzoeken, bepaalt ook:

“3. De lidstaten zien erop toe dat de beslissingen van de beslissingsautoriteit over verzoeken om internationale bescherming zijn gebaseerd op een deugdelijk onderzoek. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat:

a) [...];

b) er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen, zoals het EASO en de UNHCR, en relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van oorsprong van verzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis, en dat het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, over deze informatie kan beschikken;

[...]”

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in

beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

3.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) er kan geen geloof worden gehecht aan verzoeksters verklaring als zou zij door Al-Shabaab zijn bedreigd omdat zij thee verkocht vermits:

a) verzoekster niet eenduidig kan aangeven wanneer zij voor het eerst door Al-Shabaab werd bedreigd en wanneer zij Marka verliet,

b) verzoekster inconsistente verklaringen aflegt over de manier waarop zij door Al-Shabaab werd bedreigd,

c) verzoekster inconsistente verklaringen aflegt over wat Al-Shabaab tegen haar zei toen ze haar bedreigden en telkens met nieuwe elementen op de proppen komt,

d) verzoeksters reactie op de door haar beschreven feiten niet aannemelijk zijn,

e) het door verzoekster verklaarde gedrag van Al-Shabaab niet aannemelijk is;

(ii) de documenten die verzoekster voorlegt, zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van haar verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen;

(iii) in het kader van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de situatie onderzocht in de regio Lower Shabelle en wordt geconcludeerd dat verzoekster nalaat het bewijs te leveren dat zij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met haar persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld, evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in haar hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat zij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.4. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt vooreerst uiteengezet dat in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, verzoekster de mogelijkheid werd geboden om de nodige elementen aan te brengen waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, is de commissaris-generaal van oordeel dat aan verzoekster geen bijzondere steunmaatregelen dienen te worden verleend: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.*

Waar u een Belgisch medisch attest neerlegt waarin staat dat u aan depressie lijdt (document 1) dient te worden opgemerkt dat dit summier medisch attest niet zegt niet dat u omwille van deze klachten problemen zou ondervinden die u zouden verhinderen op een normale wijze deel te nemen aan de procedure. Tevens is het persoonlijk onderhoud zonder enige onregelmatigheden verlopen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekster voert geen enkel concreet verweer tegen deze motivering, zodat die onverminderd overeind blijft en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

3.3.5. Beoordeling

3.3.5.1. De Raad merkt op dat verzoekster bij aanvullende nota van 11 februari 2025, daags voor de zitting, een medisch attest neerlegt van 4 februari 2025 (stuk 2) waaruit blijkt dat zij slachtoffer werd van vrouwelijke genitale verminking (hierna: VGV) type III – infibulatie –, doch dat zij een gedeeltelijke desinfibulatie heeft ondergaan. Zij maakt hier nu pas voor het eerst melding van en legt uit dat ze pas bij een organisatie hierover vrijuit kon spreken.

3.3.5.2. De Raad stipt aan dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de noemer *“dadens van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld”* en *“dadens van genderspecifieke of kindspecifieke aard”*, in de zin van artikel 48/3, § 2, tweede lid, a) en f) van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet (zie arrest van de Raad, gewezen in een kamer van drie rechters, met nummer 122.669 van 17 april 2014). *In casu* kan de VGV, waarvan verzoekster het slachtoffer is, dus als vervolging worden gekwalificeerd.

3.3.5.3. Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”

Aangezien verzoekster aldus reeds het slachtoffer was van wat kan worden gekwalificeerd als een daad van vervolging, kan worden aangenomen dat deze omstandigheid een duidelijke aanwijzing vormt dat de vrees voor vervolging gegrond is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging zich niet opnieuw zal voordoen. In deze past het dan ook om de beschikbare landeninformatie aangaande infibulatie en het risico op herinfibulatie, van naderbij te bestuderen.

3.3.5.4. De Raad baseert zich op de EUAA *“Country Guidance: Somalia”* van augustus 2023, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen. In deze Country Guidance wordt verder, onder meer, verwezen naar de volgende landeninformatie, waarop de Raad zich tevens baseert: het EUAA-rapport *“Somalia Targeted profiles”* van september 2021 en het EUAA-rapport *“COI Query. Somalia”* van 21 april 2023, waarin wordt verwezen naar o.m. rapporten van Landinfo, *“Somalia – Female Genital Mutilation”*, 14 September 2022, Directorate of National Statistics, Federal Government of Somalia, *“The Somali Health and Demographic Survey 2020”* en DIS, *“COI. Somalia. Female Genital Mutilation (FGM)”* van februari 2021. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat VGV bijna universeel doorheen geheel Somalië wordt uitgeoefend. Bijna alle vrouwen in Somalië hebben een vorm van VGV ondergaan en er zijn geen indicaties dat deze cijfers in dalende lijn zouden gaan. Integendeel werd in begin 2022 een stijging van de cijfers waargenomen. Uit een studie van 2020 blijkt dat 99% van alle Somalische vrouwen VGV hebben ondergaan, waarbij de meest voorkomende vorm de infibulatie is (64,2 %). Uit een bevraging blijkt dat slechts een zeer beperkt aantal Somaliërs zich verzetten tegen VGV en overwegen om hun dochter niet bloot te stellen aan deze praktijk. De jongere generatie Somaliërs uiten wel een voorkeur voor de Sunni vorm (die in principe de vorm kan aannemen van zowel type I, type II als type III besnijdenis, maar doorgaans geen volledige infibulatie inhoudt). In de beschikbare landeninformatie wordt aangegeven dat er geen onderscheid in prevalentie en het ondergane type van VGV is, naargelang de verschillende regio's in Somalië. Ook de sociaaleconomische levensomstandigheden en de clanaffiliatie hebben nagenoeg geen invloed op de prevalentiegraad.

Specifiek wat betreft infibulatie en het risico op re-infibulatie, blijkt dat vrouwen voorafgaand aan het huwelijk, een bevalling of om medische redenen een desinfibulatie ondergaan. Dit kan gebeuren door een gezondheidsmedewerker, dan wel door de echtgenoot van de vrouw zelf (waarbij dit laatste voornamelijk voorkomt in Zuid-Somalië). Een bron van de UNFPA (United Nations Population Fund) geeft aan dat re-infibulatie vaak voorkomend (*“very common”*) is in Somalië, waarbij dit gebruikelijk gebeurt na een bevalling. Re-infibulatie komt voor in alle delen van Somalië, waarbij er geen geografische verschillen zijn. De re-infibulatie gebeurt meestal door de vroedvrouw of indien deze weigert of niet over de vereiste kennis beschikt, door een traditionele besnijder. Een UNICEF expert geeft aan dat de re-infibulatie herhaaldelijk

wordt gedaan, meestal na de bevallingen van twee tot vier kinderen. Re-infibulatie kan ook voorkomen om andere redenen, bijvoorbeeld na seksueel geweld, een buitenhuwelijkse relatie of indien de eerste infibulatie niet naar wens gebeurde. Er is echter geen sprake van een systematische re-infibulatie na bevalling of echtscheiding in Somalië. Wat betreft de inspraak van een vrouw bij de beslissing over de re-infibulatie is er sprake van verschillende standpunten. Er wordt aangegeven dat vrouwen moeilijk kunnen ingaan tegen de aanwezige vroedvrouw of de (vrouwelijke) familieleden. Er zijn ook gevallen van vrouwen die een re-infibulatie ondergingen, niettegenstaande dat zij uitdrukkelijk aangaven dit niet te willen of die hierover voorafgaand niet geconsulteerd werden. Wanneer een vrouw geen re-infibulatie wilt ondergaan, maar wanneer haar echtgenoot of familie dit wel van haar verwacht, is het bijzonder moeilijk voor de vrouw om zich hiertegen te verzetten. Er zijn ook gevallen waarbij de vrouw 'vrijwillig' opteert voor een re-infibulatie, onder meer vanuit een wijdverspreid idee dat dit nodig is om de echtgenoot seksueel tevreden te houden en aldus te vermijden dat de echtgenoot een andere vrouw neemt, of nog omdat de vrouwen het oncomfortabel vinden om na een jarenlange gesloten labia plots een open litteken te hebben.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoekster om bij terugkeer naar Somalië opnieuw te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individueel onderzoek op, waarbij onder meer rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren, zoals de leeftijd, de familiale status, het type van de reeds ondergane VGV, de familiale houding ten overstaan van VGV, enzovoort (EUAA "*Country Guidance: Somalië*", augustus 2023, p. 124). Vervolging van personen die onder dit profiel vallen kan plaatsvinden omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep, dan wel om omwille van religieuze redenen.

3.3.5.5. Er staat *in casu* niet ter betwisting dat verzoekster een infibulatie (VGV type III) heeft ondergaan.

In haar aanvullende nota benadrukt verzoekster haar VGV en wijst zij tevens op het feit dat dit volgens haar een terugkeer naar Somalië onmogelijk maakt. Zij hekelt dat zij hierover onvoldoende is ondervraagd door de commissaris-generaal. Verder geeft verzoekster in haar aanvullende nota aan dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met de verschillende manieren waarop zij is mishandeld omdat zij geen kinderen kon krijgen.

Hoewel deze uiteenzetting in de aanvullende nota uiterst summier is, kan de Raad niet voorbijgaan aan de vaststelling dat verzoekster een medisch attest, waaruit een type III VGV en een gedeeltelijke desinfibulatie blijkt, bijbrengt. Dit medisch attest van 4 februari 2025 werd nog niet eerder aan de commissaris-generaal meegedeeld. Tijdens het persoonlijk onderhoud heeft verzoekster evenmin uit eigen initiatief verdere verklaringen afgelegd omtrent haar VGV, doch dienaangaande wijst de Raad erop dat VGV bij Somalische vrouwen een wijdverspreide traditie is. Uit de landeninformatie, zoals deze zich in het rechtsplegingsdossier bevindt, blijkt dat 98 % van de Somalische vrouwen een vorm van VGV hebben ondergaan. In haar aanvullende nota en ter terechtzitting haalt verzoekster aan dat ze in Somalië een VGV type III heeft ondergaan en onderworpen is geweest aan diverse 'medische handelingen' omdat zij geen kinderen kon krijgen.

Het komt de commissaris-generaal toe om verzoekster te horen over haar infibulatie VGV type III, wat haar opvattingen hierover zijn en of zij een (volledige) desinfibulatie wenst te laten uitvoeren daar zij aanhaalt dat infibulatie een vorm van vervolging is en indien ze een (volledige) desinfibulatie wenst te ondergaan wat de impact hiervan op het risico op een herhaalde vervolging bij een terugkeer naar Somalië is. Vervolgens komt het aan de commissaris-generaal toe om verzoeksters verklaringen te beoordelen in het licht van de beschikbare landeninformatie, tezamen bekeken met de objectieve medische gegevens die in huidige zaak voorliggen, evenals de persoonlijke omstandigheden van verzoeksters zaak om na te gaan of er *in casu* goede redenen zijn om aan te nemen dat verzoekster niet opnieuw zal worden onderworpen aan de reeds ondergane daad van vervolging bij een terugkeer naar Somalië. Voorts kunnen volgens de EUAA "*Country Guidance Somalia*" de familiale omstandigheden een relevante risicobepalende omstandigheid uitmaken, doch blijkt uit de Country Guidance – dat slechts een exemplatieve opsomming van elementen verschaft – geenszins dat het onontbeerlijk is om hierover duidelijkheid te hebben.

3.3.5.6. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoekster niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

3.3.5.7. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 oktober 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig april tweeduizend vijftientwintig door:

A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET